

XIV. ÉVFOLYAM

2015.MÁJUS

ÁRA: 200FT

AGY·A·LAP

A GARAY JÁNOS GIMNÁZIUM DIÁKJAINAK LAPJA

*Akit felvet a pénz
Flandria mezei
Megérteni Európát*

*A varázsló
T'Rakija
Így írunk mi*

AGY·A·LAP

A GARAY JÁNOS
GIMNÁZIUM
DIÁKJAINAK LAPJA

2015.MÁJUS

FŐSZERKESZTŐ:
PAPP ABIGÉL

**AZ AKTUÁLIS SZÁM
MUNKATÁRSAI:**
CSONTOS GÁBOR
DÉVÉNY CSABA
HALÁSZ BENCE
IHOS IRINGÓ
MÉSZÁROS ÉVA
POSTA SOMA
TÓTH CSONGOR MURÁD

A CÍMLAPON
JAUCH MELINDA
MUNKÁJA

KÉPEK FORRÁSA:
GOOGLE
AGYALAP FOTÓSAI

SEGÍTŐ TANÁR:
MÉSZÁROS FERENC

EGY SZÁM ÁRA:
200 FT

HONLAPUNK:
www.agyalap.blog.neon.hu

A nyári szünettel rengeteg a gond.

Egyrészt mindig túl távolinak tűnik. Amint befejeződik az egyik, máris a felejtés homályába vész. A szeptemberben tudomásunkra jutott új órarend és a tankönyvcsomag súlyának kijózanító hatása alatt azonnal a következő nyaralásra kezdünk gondolni, de mivel arra tíz hónapot kell várunk, az elérhetetlen messzeség érzése lehangol minket, a tanév így szükségszerűen rossz szájízzel kezdődik.

Másrészt túl hosszú. Képtelenség hasznosan és értelmesen kitölteni az egészet, az első euforikus élmények elmúltával hatalmába kerít minket a „mit csináljak még” érzése. Jobb híján marad a tanévkezdésig hátralévő napok idegtépő számlálása, valamint a tartalmas elfoglaltság utáni kínos kutakodás. Nem beszélve arról, hogy a hosszú nyár miatt sokat felejtünk. A rossz elosztás miatt pedig év közben alig marad pihenőnk, totál kimerülten vonszoljuk el magunkat a következő egy-két napos szünetig.

Javaslatunk a következő: rövidítsük le a nyári szünetet két hétre, a felszabaduló másfél hónapot pedig daraboljuk fel, és illesszük be a tanév írásesebb periódusaiba! Már dolgozunk is a törvényjavaslat részletein, addig is jó osztálykirándulást kíván...

a Szerkesztőség!

Akit felvet a pénz

PÉNZGYŰJTŐ DIÁK

A pénz, mindannyiunk életének része, mindennap használjuk, nem is tudnánk elképzelni a világot nélküle.

Gimnáziumunk földszintjén a Garay-napok alkalmával egy pénztörténeti kiállítást tekinthettünk meg. Ezzel párhuzamosan előadás hangzott el a pénz történetéről, a történelemben játszott szerepéről, a mai pénz kialakulásáról.

Vajon ki lehetett az, aki időt és fáradságot nem sajnálva kiállította magángyűjteményét és előadást tartott? Iskolánk szenvedélyes pénzgyűjtője, Kovács Balázs, 12. A osztályos tanuló, akit az utóbbi hetekben megkerestünk és interjúra kértünk fel.

■ *Mikor és miért kezdted el gyűjteni a különböző korokból származó érméket?*

– Hetedikes koromban az édesanyám talált három piros, különböző címeres százforintost, ezek keltették fel az érdeklődésemet. Ezután szenvedélyesen gyűjteni kezdtem mindennemű pénzt. Először csak otthon, majd ismerősöktől, barátoktól, és végül az interneten keresztül is szereztem be pénzeket.

■ *Mi történik a beszerzett pénzekkel?*

– Különböző forrásokból szerzem be az egyes darabokat, ezért előfordul, hogy le is kell tisztítani őket, és ezután külön ezt a célt szolgáló tárolókba helyezem őket. Egyes darabokat nem szabad huzamo-

sabb ideig kiszedni a helyükről, mert oxidálódhatnak és tönkremehetnek. Nagyon kell vigyázni rájuk.

Mi értelme van pénzt gyűjteni, ha nem láthatják az emberek? – tette fel Balázs a kérdést. Ezért hozta el nekünk és mutatta meg gyűjteménye legkiválóbb darabjait, melyek között találunk mindenfélét a régi magyar pénzekről kezdve az iraki pénzeket át egészen a mai magyar forintig.

A kiállításon nemcsak pénzek voltak megtekinthetők, hanem különböző, királyokat ábrázoló kártyák, jelvények, ki-

tüntetések és sok más érdekesség, sőt még egy világháborús bajonett is.

Mindezek után megkértük Balázst, meséljen nekünk a pénz történetéről, illetve napjaink pénzeiről. Megtuttuk, hogy az őskorban és az ókor elején még nem létezett vert érme, illetve papírpénz. Ekkoriban az emberek cserélgették a javaikat, és különböző természetes pénzekkel fizettek. A vert pénz először Krószus idejében (i. e. VI. sz.) jelent meg Európában, ezzel párhuzamosan a Távol-Keleten is feltűnt. A pénz használata gyorsan elterjedt, és Jézus idejében már szinte minden civilizált birodalomban használták. Rómában különösen fejlett pénzrendszer alakult ki. Az első évezred végére Kínában megjelent a papírpénz is. A középkorban (Róma bukásával) a pénz szerepe csökkent, de nem tűnt el teljesen. Az első magyar pénzt I. (Szent) István királyunk verette. Csak a reneszánsz eljövételével jutott a pénz nagyobb szerephez. Magyarországon Károly Róbert vezette be a forintot, amit már szélesebb körben is használtak. Amerika felfedezésétől és a kora újkortól kezdve folyama-

tosan fejlődött a pénz, Európában is megjelent a papírpénz.

A 19. század közepére a pénz aranykorát élte. Ebben az időben voltak a legdíszesebb érmék és bankjegyek, amelyeken gyakran előfordultak nemzeti motívumok. Magyarországon ez az időszak a dualizmus kora volt (1867–1918), amelyet Balázs pénztörténeti szempontból a kedvenc korszakának tart. Ekkor jelent meg a korona mint pénznem Magyarországon. Az első világháború után infláció következett be, a pénz rohamosan elvesztette értékét. Ezt új pénznem bevezetésével orvosolták: a Horthy-rendszerben pengőre cserélték a koronát. A forintot újból 1946-ban vezették be, a második világháború okozta hiperinfláció orvoslására. Ezt használjuk még ma is, bár az évtizedek során többször is megújult.

■ *Hogyan képzeld el a jövő pénzét?*

– Szerintem az elkövetkező évtizedekben megmarad a fém pénz és a papírpénz, de a bankkártyás, a telefonos és az internetes fizetések, átutalások egyre inkább átveszik a helyüket.

■ *És ha eltűnnek a hagyományos pénzek, akkor a gyűjtők mit fognak gyűjteni? Talán bankkártyákat vagy telefonokat?*

– Szerintem továbbra is lesznek, akik a régifajta pénzeket fogják gyűjteni.

A pénzek története mellett rengeteg érdekességet is hallottunk. Például megtudtuk, hogy egy svájci bankban arany helyett sajtot tartanak, mint a pénz értékét adó javat. Balázs mesélt arról is, hogy az USA-ban egyes 19. század végéről származó érméket is elfogadnak törvényes

Ekkoriban keletkezett erről egy mondás: Régen zsebben vittük a pénzt és kosárban az árut, most kosárban visszük a pénzt és zsebben az árut. Ma is előfordul, hogy egyes országokban a pénz értéke nagyon lecsökken, ekkor általában „levágnak” pár nullát a pénzekről.

Régen is voltak, napjainkban is vannak olyanok, akik illegálisan pénzt készítenek, és azt forgalomba hozzák. Ezek az úgynevezett hamisítók sok gondot okoznak a hatóságoknak. Balázs elmondása szerint egy régi (több száz éves) hamisí-

Megérteni Európát

CSEREDIÁKPROGRAM A GARAYBAN

Mitől lesz belga a belga?
Mitől lesz magyar a magyar?

Hogyan lesz a magyarral belga, a belgával magyar, belgák magyar földön, magyarok belga honban és különben is, akkor már mit jelent európainak lenni? Ha ezt átgondoltad, akkor kezdetjük.

Huszonöt diák Belgiumból. Huszonöt diák Magyarországról. Először a belgák elmennek Magyarországra, majd a magyarok elmennek Belgiumba. Ezt hívják csereprogramnak. A recept régi és egyszerű, azonban azt, hogy milyen élményt is jelent részt venni egy ilyen projektben, valóban nehéz leírni. Persze, mint látod, én megpróbálkozom vele. Másként nem olvasnád most ezt a cikket.

Ősszel eljutott hozzánk a hír, hogy élénk táruul egy ilyen lehetőség. Diákok Waregemből, Szekszárd testvér városából, meglátogatnak minket, mi pedig később viszonzozzuk ezt. Közben programokon veszünk részt, megismerjük egymást, illetve tanulunk az Európai Unióról – szolt a terv. Persze mindegyikünknek volt valami elképzelése, mi is vár rá – megismerni kortársainkat egy másik kultúrából, a kon-

tinens túloldaláról, és utána el is utazni a kontinens túloldalára.

Azonban még csak ős volt. A tervek szépek, de még csak tervek, a megvalósulás messzi és bizonytalan. A szervezés azonban elkezdődött. Még itthon, „kényelemben” kellett leküzdenünk az első akadályokat, megfelelni az első kihívásoknak, és megoldani az első konfliktusokat. Egy ilyen „diákcsere” megszervezni nem bizonyult egyszerűnek. A folyamatban mindannyian részt vettünk – ki-ki kisebb-nagyobb részt vállalva a megvalósulásból. Videókat kellett készítenünk, kora reggeli történelemórakon kellett megjelennünk, lassan csapattá kellett kovácsolódunk.

Közben megtudtuk, kik is lesznek a

nálunk megszálló diákok. A Facebookon keresztül hamar felvettük a kapcsolatot majdani belga ismerőseinkkel, és többüket már azelőtt jól megismerhettük üzenetváltásainkon keresztül, hogy valaha is találkoztunk volna. Azt hiszem, bátran állíthatom, hogy mindenki megismert olyan diákokat, akikkel könnyedén megtalálta a közös hangot. A hónapok teltével pedig, a nagy nap közeledtével, egyre nőtt az izgalom mindkét csapat tagjaiban.

Eljött a Garay-napok hete, az iskola megtelt diákigazgató-jelöltekkel és plakátjaikkal, s hétfő este a Garay udvarába megérkeztek a belga diákok. Nem ismerem mindenkinek a történetét az első találkozásról – én csak a magam nevében beszélhetek: nem kellett csalódnom vendégemben, Pieterjanban. Szerencsére nem voltak köztünk nyelvi akadályok (kiválóan beszél angolul), számos ponton egyezik az érdeklődésünk, és rögtön az első nap késő estig beszélgettünk.

Nekem nem az események ismertetése a célom – azt már más megtette. Értékelni sem értékelhetem a projektet, hiszen nincs még vége: előttünk áll egy remélhetőleg hasonlóan izgalmas belgiumi út. Amit elmondhatok, az az, hogy eddig a pontig milyen tapasztalataim voltak. Kettőt emelnék ki.

Egyrészt megismerkedtünk a többi vendéggel és kísérőtanáraikkal. Természetesen nem lehet négy nap leforgása alatt huszonhét embert behatóan megismerni, de nyugodtan mondhatom, hogy sikerült mindenkiről képet kapnom – mégpedig pozitív képet. Nem tudhatom előre, hogy mennyire lesznek tartósak a most kötött barátságok, de jó esélyt látok rá, hogy kiállják az idő próbáját.

Másodsorban érdekes volt megvitatni magunk, magyarok között, kinek milyen tapasztalatai voltak „saját” belgájával. Míg szinte mindenki hozzám hasonlóan pozitív volt, meg kell, hogy jegyezzem:

olykor teljesen különváltak a két nemzet diákjai. Szerdán és csütörtökön az utazások alatt, a buszon; illetve a keddi esti nagy, éttermi vacsorán sem ültünk vegyesen. Ezeken az alkalmakon nem hallhattunk angol szót, annál több magyart és hollandot. Ezzel szemben az esti közös szórakozások, különösképpen a péntek esti búcsúparti minden gátat ledöntöttek, s egy csapatként érezhettük jól magunkat.

Nálunk kevesebb hangsúlyt kapott az Európai Unióról való vita – ez majd a belgiumi programnak lesz fontos eleme. Azonban pénteken erre is sor került. Nemzetközi csapatokban gondoltuk át az unió előnyeit és hátrányait.

Különben is... az egész hét egy nagy falat volt Európából. Belgák és magyarok, két európai nemzet, egy harmadik nép nyelvén, angolul kommunikálva kaptak ízelítőt egymásból, egymás kultúrájából, és Magyarországból. Együtt

vitatták meg közös hazájuk, Európa kérdéseit, anélkül, hogy néhány apróságon kívül bármi éket verhetett volna közéjük.

Mivel ennek a projektnek sincs vége, ezért én sem mondhatok végszót. Egy élményt azonban már kaptam. És ezen élmény után azt kell gondolnom, hogy ami valójában elválasztja a kultúrákat, az nem több, mint egy busz vagy egy vacsoraasztal.

Csontos Gábor

Flandria mezei meg a pipacsok

A VISZONTLÁTOGATÁS

– Hol voltál akkor? Hollandia...?
 – Belgium.
 – Ja, igen, már mondtad ezerszer, tudom. Ami azt illeti...
 – Hm?
 – Nos, másról nem nagyon hallottalak beszélni az elmúlt hetekben.
 – Ühüm.
 – Miért maradt meg bennem a Hollandia...
 – Nyilván mert a flamand részre mentünk, ahol hollandul beszélnek.
 – Ja igen, mert az ilyen fura ország, azt tudom. Van Flamandia...
 – ...Flandria...
 – ...meg egy francia oldal...
 – ...Vallónia.
 – Igen. Meg Brüsszel, az meg még furcsább. Az közös...?

– Ami azt illeti, külön kormánya és törvényhozása van Brüsszelnek, Vallóniának és Flandriának is, meg ott van még a német nyelvű kisebbség. De ne aggódj, az ottaniak sem értik, hogy marad egyben az országuk.

– Ha. De amúgy ez az egész valami iskolai szervezés volt, nem? Jutalomút?

– Nem egészen. Csereprogram. Ők a múlt hónapban jöttek Magyarországra, mi most mentünk hozzájuk. De ne tudd meg, mennyi feladat volt vele már előtte is... videót készítettünk, nulladik órában jártunk be az EU történelméről tanulni, meg segítettünk az itteni programok szervezésében.

– Kínzás.

– Megérte!

– Azt elhiszem. Viszont mesélj, mit csináltak?

– Repülővel mentünk. Fapadossal, úgyhogy nem Brüsszelben landoltunk, hanem kissé arrébb, Charleroiban.

– Várj, egy pillanatot, valamit tisztázzunk a legelején.

– Hajrá.

– Milyen a belga sör?

– Jaj, mindenki ezzel jön...

– De komolyan! Tényleg olyan finom, mint amilyennek mondják?

– Finomabb.

– Ó...

– Ó.

– Szóval leszálltatok.

– Igen.

– Nem haltatok meg.

– Amint látod. Szóval, itt buszra szálltunk – eléink küldtek egyet. Kissé korábban érkezünk, mint gondolták, úgyhogy egy darabig még nem kaptunk ebédet. Sokan ezen kiakadtak, mert mindenki nagyon fáradt és éhes volt eddigre.

– Hogy is hívják a várost? Waregem?

– Igen, de a g-t h-nak ejtik. Így: „warehem”.

– H-nak ejtik a g-t?

– Én se tudtam. De a nevekkal valóban gondok voltak! Fanniból „Féni”, Gáborból „Hábor” lett, Mihályból pedig egy alkalommal (írásban) „Mitzoley”.

– Ti persze mindig tudtátok, hogy az ő neveiket hogy kell kiejteni.

– Khm.

– Na, folytasd.

– Szóval, hétfőn Waregemben voltunk, megmutatták az iskolát és a környéket. Kedden Brugge-be mentünk, ami egy szép kisváros. Régen, azt hiszem, szöveteket gyártottak itt, vagy ilyesmi, mára teljesen turistalátványossággá vált. Van viszont itt egy remek sörfőzde.

– Ó!

– Ha láthattad volna...

– Hm...

– Bizony. Szerdán Brüsszelbe mentünk.

– Láttátok a nagy kerek üvegépületet a zászlókkal...? Európai Bíróság, vagy melyik...

– Ugyan, az az Európai Parlament! Az Európai Bíróság Straßburgban van, Franciaországban, és teljesen más a szerepe!

– Jól van, jól van, ne haragudj. Ne most oktass ki ebből. Épp elég lesz tőriből megtanulni...

– Jaj, én most nagyon értek hozzá. Erre készültünk egy hónapig.

– Azt mondtad, megérte...

– Igen! Csütörtökön ugyanis jöttek néhányan az Európai Ifjúsági Parlament-től. Egyetemista korú fiatalok, akik önkéntesen foglalkozásokat tartanak diákoknak. Csoportokra osztottak minket, és különböző, EU-t érintő problémákra kellett megoldásokat keresnünk, utána pedig vitáztunk a megoldási javaslatokról. Volt itt mindenféle téma: dohányzás, drogok, a többi szokásos, meg érdeke-

sebbek is; például: mi történne, ha egy tagállamból kiszakadna egy kisebb ország.

– Például Skócia az Egyesült Királyságból?

– Pontosan.

– Vagy Szekszárd Magyarországból...

– Na, az furcsa lenne.

– Mi volt pénteken?

– Pénteken sportnap volt – elbicikliztünk egy közeli tóhoz, ami körül egy kis erdő van és egy kalandpark. Itt voltak mindenféle feladatok. Nagyon meleg volt, jól lefáradtunk. Este pedig tartottak nekünk egy búcsúpartit, kaptunk sült krumplit meg minden.

– Sült krumplit?

– Az a nemzeti ételük. Olyan, mint nekünk a gulyásleves.

– Tényleg finomabb, mint máshol?

– Ők azt állítják, hogy igen. Gondolom, embere válogatja. Én igazából nem éreztem a különbséget, de lehet, hogy csak nem vagyok elég ínyenc ehhez.

– Haha, a sörrel már úgyis meghódították a szívedet.

– Ó, ne is mondd...

– És az emberek? Kedvesek voltak?

– Nagyon! Szinte mindenki tudott angolul. Egészen megdöbbenő volt az itthoni helyzethez képest. Az igazgatótól a takarítónig mindenki legalább alapszinten beszélt a nyelvet.

– Durva lehetett.

– Igen. A fogadó családok pedig tényleg elbűvölőek voltak. Nem sokat voltunk otthon, de akkor állandóan körü-

löttünk tüsténkedtek. Néha már kellemetlenül éreztem magam a túlzott vendégszeretettől... és a legszebb az volt...

– Milyen vendég vagy te?!

– Mármint?

– Rosszul érezni magad a vendégszeretettől... ki hallott már ilyet!

– Kérlek, ne rontsd el átszellemült filozofikus gondolatomat.

– Jaj.

– Az volt a szép, és az egész két hétből – mikor itt voltak, és mikor mi ott –; az volt a legtanulságosabb tapasztalat, hogy mennyire egyformák vagyunk. Amellett, hogy más nyelvet beszéltünk, és persze, hogy nem ismertük egymást előtte, semmi nem szabott gátat közénk.

– Már megint kezdted...

– Ez az igazság. Talán idealista gondolat, de mégis... ilyenkor úgy érzem, hogy jó irányba haladnak a dolgok. Úgy lehetünk két nép, két kultúra a saját értékeinkkel és gyökereinkkel, hogy közben vannak közös pontjaink. Ugyanazt a zenét hallgatjuk, ugyanazokat a sorozatokat és filmeket nézzük, ugyanazokat a könyveket olvashatjuk. Valószínűleg nem lettünk örök barátok... de ellenére minden földrajzi és nyelvi távolságnak, érintkezni tudtunk. Megértettük egymást.

– Ezt nagyon szépen mondtad.

– Az volt a neve ennek az egésznek, hogy „Megérteni Európát”. Azt hiszem megértettem, és nem csalódtam benne.

– Istenem, ennyi szentimentalizmust egyszerre!

Csontos Gábor

A varázsló

AVAGY: A GJG SZÍNPAD A SZÍNJÁTSZÓ FESZTIVÁLON

Thomas Mann írására a legtöbb tanulmányokból, úgy emlékszünk, hogy az kizárólag egyetlen alakra, Cipollára, a bűvészre koncentrált, s ezt a képzetünket erősítik azok a színpadi, ill. tv-s előadások jóvoltából épültek be a köztudatba. Szerencsére, vagy inkább néhány ember meghökkentésére iskolánk Garay Színpada, akik egy viszonylag új csapatot alkotnak, hisz a nagy öregek közül már csak néhányan tudják tanácsokkal és tapasztalatokkal segíteni a fiatalokat, akik Thomas Mann Márió és a varázslójával, még iskolai keretek között sem találkoztak. De azt gondolom ez nem jelenthetett hátrányt, vagy mégis?

Thomas Mann: Márió és a varázsló című művéből, Spiró György drámaíró nyomán, Báló Marianna tanárnő adaptációját vitte színpadra iskolánk színjátszó társulata. A hivatalos és nyilvános főpróbát, amit a Német Színházban rendeztünk meg, ezt megelőzte egy maratoni hétvége Fadd-Domboriban, ahol nagyon kellemes hangulatban szedtük ízekre a karaktereket, majd jól megrágva újra egy gombóccá próbáltuk formálni őket, természetesen a tanárnő és nem utolsó sorban Fábíán Péter, a k2 Színház színész, rendezője segítségével. Igen, igen, ő az a Fábíán Péter, aki a mi gimnáziumunkban, itt a GJG Színpad keretein belül ismerkedett a színjátszás rejtelmeivel először. Az itthoni előadás a nagy érdeklődés miatt duplázott, mindennek ellenére nagyon megosztotta a közönséget, ezért is várta a lelkes kis csapat a nagy megpróbáltatást Barcsan a Dél-dunántúli Regionális Színjátszó Találkozón.

Az eredeti mű egy olasz – Torre di Venere nevű – tengerparti üdülőhelyen játszódik, ahol a lakosság idegrendszerét ábrázolja a múlt század húszas éveinek fokozódó gazdasági és társadalmi válságának idején.

A történetben Cipolla felbukkanásáig fontos és pontos benyomásokat szerezhettünk Olaszország népének akkori hangulatáról és észjárásáról.

A mi előadásunkban nagyobb hangsúlyt kap a kisvárosi (Zsarátnok) közösség, amely engedelmes médiumává válik a Mágusnak. Szinte teljes társulattal, a valódi nézők között elvegyülve kíséreljük meg létrehozni ennek a végzetes történetbeli estének az atmoszféráját.

Az előadás már az előtérben kezdődik. A nézők között jelenünk meg, mi, annak a falucskának a lakói, ahol már a Sántál, a Mágus játszódik. Igazi bővérű, hangos, lepcsés szájú felfordulást csinálunk. Furakodunk a tömegben. Átbeszélünk a fejek felett. És miközben élvezzük ezt a látszólag könnyed, társas életet, tele vagyunk előítélettel,

melyekben ekkor még tán rossz szándék sincs, csak éppen a körülöttünk zajló események befolyásolnak minket, mármint a szereplőket

Abban bízunk, hogy az olyan témák, mint az idegengyűlölet, a munkanélküliség, a tekintélyelvűség, a babonás hit a mi korosztályunknak is jól felismerhetővé válik. Ismerős lesz a társadalmi atmoszféra, amely gazdasági válság idején megjelenik, tele indulatokkal, frusztráltsággal. Hiszen lehet ezt tagadni vagy elismerni, de mi is ebben a világban élünk akkor is ha kamaszok vagyunk.

Az eredeti műben Thomas Mann is feltűnően nagy gondot fordít ennek az atmoszférának a megrajzolására.

A Mágus szerepét Sándor Dániel alakította, aki már nem először játszik főszerepet a GJG Színpadán, tehetségével és hatalmas játékedvével igazi motorja volt a produkciónak.

Az előadás szövegéről érdemes tudni, nagyrészt a színpadon íródott, improvizációk során jött létre, de felidézi Spiró György drámaíró néhány jellegzetes mondatát, illetve az eredeti szófordulatok is fellelhetők benne éppen azért, hogy ti nézők, akik már magyar irodalom órán képet kaptatok a műről ráismerjenek az eredetire. Azoknak, akik ismerik már Thomas Mann történetét, nekik nem mondom újat azzal sem, hogy ő csak utalásszerűen tárgyal bizonyos részleteket, és így inspiráló szabadságot biztosított számunkra, hogy ezeket a részleteket erőteljesebben kidolgozzuk.

Mi megpróbáltuk! A Dél-dunántúli Regionális Színház fesztiválon nagyon bátor, eredeti és követendő kezdeményezésnek ítélte a zsűri, kihangsúlyozva, hogy ne hagyjuk abba, mert nem csak ebben a darabban, de a kis csapatunkban is nagy erő lakozik még. Elismerésüket is kifejezték, hiszen a főszerepben nyújtott fantasztikus színészi munkájáért Sándor Dániel különdíjat kapott.

A kis csapat nagyon büszke rá!

Ihós Iringó

HÍRSÁV FÁRASZTÓ KERESÉS, MEGÉRDEMELT JUTALOM

A Garay-napok keretében ismét megrendezésre került a városismereti verseny. Idén is rengeteg új kihívással állították szembe az osztályokat a szervezők. Két ember az osztályból levált, és egy versike alapján meg kellett találniuk két elrejtett DÖK-ös diákot. Az osztály többi tanulója addig a város különböző pontjaira látogatott el. Útjukba került többek között az Alsóvárosi temető is. A sok szenvedés utáni a megérdemelt díjat az osztály tortája jelentette. Az idei újtásnak hála egy osztály sem maradt torta nélkül. Az elsőként beérkező 9.B-sek választhattak legelőször a felsorakoztatott torták közül, majd az őket követő 11. A és 8. E. Reméljük mindenki jól szórakozott és megfájni sem fázott meg senki.

Posta Soma

T'Rakija

EGY KÜLÖNLEGES KONCERT

Elgondolkodtató, hogy milyen keveset is tudunk a környező népek kultúrájáról, tradícióiról annak ellenére, hogy országunkban kisebbségként is élnek. Zenei kultúrájuk, népzenejük számunkra nagyrészt ismeretlen, pedig igazán érdekes, különleges és egyedi hangzásvilággal rendelkezik.

A T'Rakija zenekar tagjai már több mint 15 éve gyűjtenek közösen dallamokat a balkáni országokból, Bulgária, Görögország, Horvátország, Macedónia és Szerbia területéről, valamint a Magyarországon élő délszláv közösségektől. A jelenlegi felállásban 2013 óta zenélnek országszerte.

A februári szekszárdi koncertjük alkalmával mi is megismerkedhettünk ezekkel a különleges dalokkal. A Scarabeus rendezvényteremben egy kisebb társaság gyűlt össze, majd miután behangolt a zenekar, elkezdtek játszani. A hattagú együttes az autentikus népzenei motívumokat eredeti, az adott országból származó hangszereken szólaltatja meg, így téve teljessé a zenei élményt.

A zenekar tagjai fontosnak tartják – a közönség igényes szórakoztatása mellett –, hogy a balkáni népcsoportok kultúráját megismertessék a koncerten résztvevőkkel, ezért kórtáncok tanításával is igyekeznek közvetíteni a balkáni hagyományokat. A koncert után a látogatókat táncház várta, ezen kívül tradicionális receptek alapján elkészített finomságokat is megkóstolhattak.

Habár a T'Rakija zenekar az ország sok településén koncertezik, hírük mégis kevés emberhez jut el. Pedig ellátogatva egy ilyen programra, új és maradandó élményben lehet részünk, és egy kicsit közelebbről megismerhetjük a tőlünk délebbre fekvő országok népi dallamait is.

Mészáros Éva

TIROLI MÚDAL – OROSZ NÉPDAL

ÚJRA BOLONDOS KÓRUSVERSENY

A *Viva Tirol* egy nagyon népszerű, lendületes mulatós osztrák nóta. Azt akarja kifejezni, hogy az Alpok hegyei között élő tiroliaknak nincs is másra gondja, csak isszák a

sört a sörözőben, énekelnek, táncolnak, mulatoznak.

Nagyjából sikerült az osztrák, illetve bajor öltözködést utánozni: rövid (bőr)nadrág, hózentróger, kockás ing, lányoknak dirndlruha.

A zsűri a produkciót a leghangulatosabb és legautentikusabb produkcióként értékelte.

A *Fliegerlied* vicces módon a felnőttek körében nagyon népszerű, de valójában egy gyerekdal. A másik német nyelvű produkció ellenpontjaként egy olyan számot választottunk, amelyik nem a sramlizenén alapszik. A koreográfiát nem volt nehéz megalkotni, mert a német közönség a koncerteken éppen így mozog és mulat erre a dallamra.

A dal a szöveget legjobban kifejező mozgású produkció minősítést kapta.

A *Non vivo più senza te* egy népszerű, lendületes, fiatalos olasz zene. A dal témája a szerelem: egy fiatalember beleszeret egy hölgybe, aki nélkül nem tud létezni. A szerelem szépségét hangsúlyozza a dal a latinos ritmussal, a latinos táncsal.

Sikerült megvalósítani a latinos táncokhoz illő öltözködést és magát a táncot is.

A zsűri a produkciót a legérzékibb produkcióként értékelte.

Az *Уж ты Порушка-Поранья* című orosz népdal nagyon kedvelt. A dal középpontjában Iván áll, akiért rajonganak a lányok, azért, ahogy kinéz, amiért ügyes, ahogy táncolni tud. Egy ilyen táncmulatságon együtt van öreg és fiatal. Ki-ki kedve szerint táncol vagy iszik, fő, hogy jól érezze magát. A jelmezünkkel (lányoknak hosszú ruha, fiúknak ing a derekukra kötött piros övvel és nadrág csizmával, illetve anélkül) próbáltuk tükrözni a népi jelleget. Még kozák kinézetű harmonikásunk is volt, a kórus pedig az orosz zászló színeiben szerepelt.

Mindannyian nagyon élvezték az előadást, a zsűri pedig a zeneileg legjobban előadott produkciónak ítélte.

Egy mai népszerű zenét választottunk egy belga előadótól: *Stromae – Tous les mêmes*. A dal a nők és a férfiak közötti kapcsolatot figurázza ki; az előadó klipjében egymaga személyesít meg egy nőt és egy férfit is. Innen jött az ötlet, hogy a fiúk női szerepben, a lányok férfi szerepben táncoljanak.

A zsűri a produkcióban a legjobb szereposztást díjazta.

A *Does your mother now* és a *Waterloo*, az ABBA együttes számai, a mai napig igen népszerűek. A dalok, amelyeket a *Mamma Mia!* című film és a színdarab (Madách Színház) ihletett, s amelyek manapság is több korosztály kedvencei, az igényes popzene termékei. Szép a dallam, jó a szöveg, nagy hangsúlyt fektetnek a hangszerelésre. Kis csapatunk táncsal, zenével, a két ABBA-lány megjelenítésével adta elő a két számot. Az angol nyelvű dal latinra fordítását együtt, igazi csoportmunkában készítettük.

A zsűri a produkcióban azt díjazta, hogy a klasszikus nyelvet élővé varázsoltuk a színpadon.

A zenét kis közösségünk *angol számokból* válogatta össze; az elsődleges szempont az volt, hogy vidám legyen. Célunk az volt, hogy minél több embert meg tudjunk mozgatni. Az alaphangulat így már megvolt, s nem volt nehéz elérni, hogy mindenki mosolyogva álljon a színpadra. A csapat jól összeszokott a próbák alatt, így az egységes

öltözetünkkel az volt a célunk, hogy a színpadon is kifejezhessük azt az összhangot, ami a csapat tagjai között alakult ki, ezáltal egy kis örömet lopva a nézők szívébe is.

Az előadás a zsűritől a legérdekesebb produkció minősítést kapta.

**Összeállította:
Mészáros Ferenc**

Így írunk mi

A vers

felkelek
az eső ablakomon
lepereg
felkelek
mert valamit
keresek

felkelek
keresem a helyemet
eredet
beletörődés kövezi
helyemet

felkelek
megtalálom már lassan
helyemet
amit már oly nagyon rég
keresek

Az elmélkedés

felkelek
felkelek mert valamit tényleg
keresek
ha meg is találtam
helyemet

s az eső az ablakomon lepereg
én azért még valamit keresek
fáj ha azt mondják nincs igazam
ha a véleményemben hiba van
már-már mondanám: felsőbb-
rendűségi komplexusom van

HALÁSZ BENCE VERSEI

netalán
ám ha megtaláltam helyemet már
vagy akár
még boldog is vagyok
szem tágulván magamba zuhanok
ha úgy érzem hogy elhagy a helyem...

nem én hagyom el a helyem
ő hagy el engem
mint ahogy kedves olvasó
olvasod a versemet
s az is olvas tégedet
érdekes érzés...

komoly dilemmám támad
munkámmal mit érek el
csak végig-végig olvasom
soraimat néha
hogy miket írtam még rég
valaha

szavak szavak szavak...
csak szavak
hasztalan kaphat
mindenki benzines
öngyújtójáért
akkor is megőrzi szavaimat
a türelmes papír
és mért
mert én rímekkel meg
szótagszámokkal élek
hát ekkora dicsőséget...
de ha engem ez a világ éltet
és vannak kik szeretik soraim
hát szebb sorsot ki kérhet

Keresztrejtvény

Itt az újabb rejtvény, mint ahogy itt a tavasz is. Sőt a tavaszi szünet már el is múltott. Most a **megvastagított** meghatározások húsvétal kapcsolatos fogalmakat rejtenek.

A helyesen kitöltött rejtvényábrát Mészáros Ferenc tanár úrnak lehet leadni (a magyaros kistanáriban!). A helyes megfejtők (2 fő) az iskolai büfébe szóló ajándék kupon nyerhetnek, ha kettőnél többen lesznek, akkor sorsolunk közülük.

[illegible]

VÍZSZINTES: 1. **A húsvét nevének értelmezése.** 14. Tévesen jegyez le. 15. A Guineai-öböl ghánai szakaszának régi neve. 16. Néma góc! 18. Nagy hagyományú súrolószermárka. 19. Trinitro-toluol. 20. Kevert NATO! 21. Szekszárd külterülete. 23. Ismeretlen. 25. Ajkak horvátul. 26. Eric ... – angol származású komikus filmszínész. 27. Rövid határidős, kedvező repülőt. 29. Mond valamit. 30. Becézett Enkiő. 31. Férfinév, spanyol és portugál királyok gyakori neve. 33. Tagadószó. **34. Termékenységarázsló húsvéti népszokás.** 37. Angolul és németül: -ban/-ben. 38. Tréningezik. 40. Borsod-Abaúj-Zemplén megyei folyó. 41. Cédrus jelzője. 45. Nagyközség Hajdú-Bihar megyében. 47. A Google ingyenes elektronikus levelezőrendszere. 48. Törzs németül. 50. ... ördög (Sacrophilus harrisii). 52. Hatszárnyú angyal. 53. Igeköltő. 54. Szekszárd testvérvárosa Szerbiában. 56. A forint váltópénze volt. 57. Hiányos RTL! 58. Néma kóc! 59. Párosan merit! 60. Igeköltő. 61. Óév eleje! 62. Komputertomográf. 64. Egyforma magánhangzók. 66. Köbcentiméter angol rövidítéssel. 68. Kettőzve magyar város. 70. Elektronikai márka. 72. Este franciául. **74. Húsvétkor előadott liturgikus jelenetek.** 79. Te németül. 80. A tea alkaloidja. 82. Rangjelző előtag. 83. Varjú több délszláv nyelven. 84. Deep Space Nine – amerikai sci-fi televíziós sorozat. 86. Firkálja párja! **88. A húsvéti ünnep legkésőbbi dátuma.** 90. A Madridi Nemzeti Múzeum képtára. 91. Ave Caesar, Imperator, ... te salutant! 92. Négyzet-szám 50 alatt.

FÜGGŐLEGES: 1. Női név. **2. Díszes tárgy, a húsvét szimbóluma.** 3. Felnőtt férfiak udvarias megszólítása. 4. A bor fanyar ízét adó anyagok. 5. Pusztít. 6. Olasz nőnemű névelő. 7. Amerikai animációs film egy orosz hercegnőről – eredeti címmel. 8. ... Feininger – német származású expresszionista festő. 9. Országos Projekt- és Területfejlesztési Egyesület. 10. Sziget az Ír-tengerben, Britannia és Írország között; motorversenyeiről híres. 11. Né-mán vár! **12. Húsvéti egyházi szertartás.** 13. A macska szakmája! 14. Ritka női név. 17. Patak Baranya megyében. 19. Lugos folyója. 22. Dickens írói álneve. 24. Eredetileg a nagyméretű túragépkocsik betűjelzése. 25. Egyforma magánhangzók. 26. Benjamin beceneve. 28. A Nílus német neve. 29. Nyugatnémetország fővárosa volt. 32. Kismalacai lesznek a kocának. 34. Cavelier de ... – francia felfedező, Louisiana névadója. 35. Személyes holmi. 36. Alvásra késztető. 39. A hasmenés orvosi neve. 40. Általánosításon alapuló, közhelyszerű. 42. Az információ elemi egysége a számítástechnikában. 43. Bomlásnak induló. 44. Nemzetközi Valutaalap. 46. A teljes magyar abc első öt betűje. **49. A húsvéti ünnep legkorábbi dátuma.** 51. Tagadószó. 52. Nemzetközi mértékegységrendszer rövidítése. 55. A cérium vegyjele. 56. Kezével a magasba emel. 63. Törökország nemzetközi autójelzése. 65. Elbeszélő műnem. 67. Lány szleng szóhasználat. 69. Paprikából, paradicsomból, padlizsánból és fokhagymából készített pikáns mártás. 71. Lángelme (az utolsó betűje hiányzik). 73. Fogadási tét arányszáma. 75. Vízinövény (névelővel az elején). 76. Afrikai ország (visszafelé). 77. Férfi becenév. 78. Karl betűi keverve. 81. Hosszan kiejtett mássalhangzó! 85. Az augsburgi csata évszáma. 87. L. O. 89. Római kettő.

A virág sorsa

Ülök a fűben, álmodozva,
Ahol a virágok nyílnak,
Látom a fákat, hajlongva
Illatoznak.

Álmodozok, mélán gondolkozok,
Hallom a fejemben a hangokat,
Mint a fenyőn suttogó tobozók
Elringatnak.

Egy kis virágot fújt ide a szél,
Combomra telepedik és látom:
Pitypang-pelyhecske hajtotta és él.
Nem akarom

Eldobni... érte kár lenne,
A legtöbb ember csak azt mondja:
Úgyis annyi van belőle,
És eldobja.

Zuhanyom a nyári esőben

Felnézek a rég kék égre:
Felhők gyűltek a helyébe.
Hirtelen leesik egy csepp,
Aztán az egész elered.
Felnézek, engedem, hogy a hajamra essen,
Fentről a nagy zuhatag frissen hűsítsen.
Csurog le rengeteg nagy hajamról,
Végigfolyik sűrű borostámon,
Becsukom a szemem, várva, hogy elázzak,
Ezen nem kell, hogy sokat hezitáljak.
S beszippantom az eső szagát:
Érzem már benne a romantikát.
Így élvezem az esős délutánt.